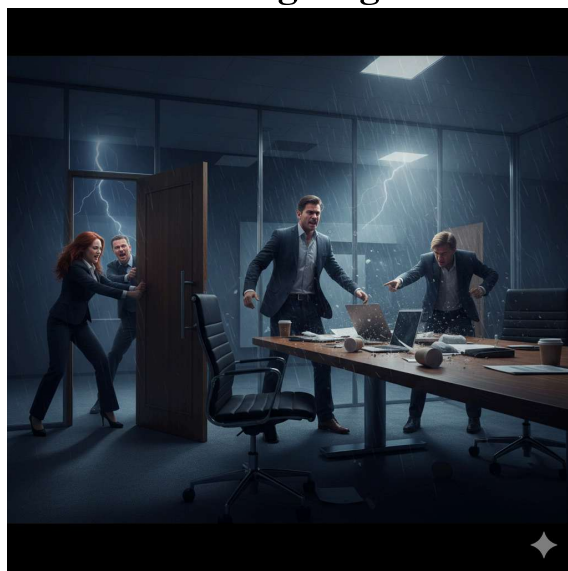

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Aug 5, 2025

A Storming Argument

“A storming argument with people storming out of the room”

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The Calm

אמר להו רב משרשיא לבריה כי בעיתו מיעל ומיגמרי קמי רבייכו וכו. וכו. וכי גרסיתו גרסו על נהרא דמיא דכי היכי דמשכן מיא משכן שמעתתיכו וכו. (הוריות יב.)

דף יומי דאטאס ומסע דאס

A חיזוק Vort

Don't be distracted from your goal of finishing ש"ס just one more time.

ר' אשי וכו'. אמר ליה איתרח לי תלתין יומין ואהדרי לתלמודאי דאמריתו אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו (מועד קטן כח).
Rav Ashi was having this conversation with the angel of death. "Just give me 30 more days so that I can finish all of the Talmud just one more time."

The Calm Before The Storm: A Simple Definition Piece

פרוהי

The word פרוהי has two meanings: It can mean "gnats"

רבא באלי פרוהי(גדה יז).

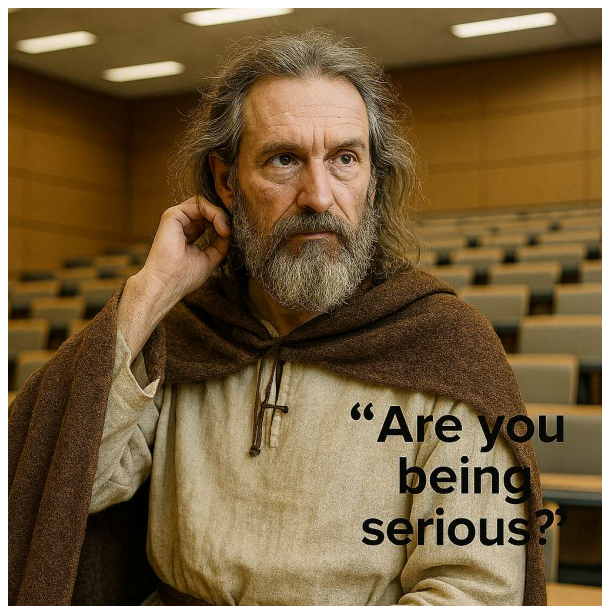
It can also mean "crumbs":

כליא פרוהי (שבת נז:)

"Hora le Crumbpaneros vamos a volar"

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

לעז"י רש"י

There are at least two old french words mentioned in the מסכת סוכה מפרשים that the words are still being used today in modern spanish. The words are “Escoba” which means “broom” and “Verde” which means “green”.

סוכה לא: תוס' ד"ה הירוק ככרתי. משמע שמראהו כצבע שקוראין ויר"ד בלע"ז וכו.
סוכה לב. רש"י ד"ה כי חופיא . אשקוב"א וכו.

Two הלכות With Something That Looks Like a Palm Branch

1. ואמר ר' גידל אמר ר' יוחנן המפלת כמין אפקתא דדיקלא אמו טהורה (נדה כד).

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

And Rav Gidel said in the name of R' Yochanan: If a woman aborts something resembling the branching of a palm tree, she is Tahor.

2. נפרצו עליו פסול : אמר רב פפא נפרצו דעביד כי חופיא (סוכה לב).

Rav Pappa said: "Torn" means that it was made to resemble a palm branch broom.

The Storm

וולד מעליא

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

כג כג

A Real Boy

The term מעליא וולד appears twice in ש"ס in regards to two separate ענינים.

According to שמעון ר' יוצא דופן or one born of C-Section is considered a מעליא.

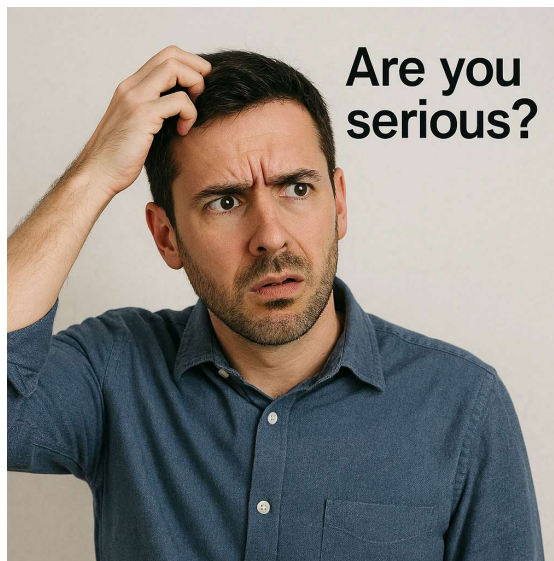
ר' שמעון לטעמיה דאמר יוצא דופן ולד מעליא הוא (עבודה זרה כג:)

In מסכת נדה we see מאיר ר' says that an animal in a woman's womb is considered a מעליא.

בעא מיניה רב אדא בר אהבה מאביי לר' מאיר דאמר בהמה במעי אשה ולד מעליא הוא וכו'. וכו'. (נדה כג:)

דף יומי DAF ומוסד INSIGHTS

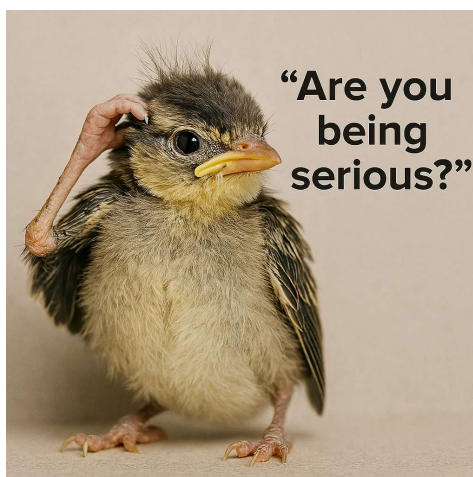
Was ר' ירמיה Being Serious?

כג כג

תנן ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה וכו. וכו. וכו. וכו. בעי ר' ירמיה רגלו אחת בתוך ג' אמה ורגלו אחת חוץ מחמשים אמה מהו ועל דא אפקוהו לר' ירמיה מבי מדרשא (בבא בתרא כג:)

בעא מיניה ר' ירמיה מר' זירא לרבי מאיר דאמר בהמה במעי אשה ולד מעליא הוא קבל בה אביה קידושין מהו למאי נפקא מינה לאתסורי באחותה למימרא דחיי והאמר ר' יהודה אמר רב לא אמרה ר' מאיר אלא הואיל ובמינו מתקיים אמר ר' אחא בר יעקב עד כאן הביאו ר' ירמיה לר' זירא לידי גיחוך ולא גיחוך (נדה כג.)

דף יומי

INSIGHTS AND DAF

כל

I want to suggest that the word “כל” in ש”ס always means absolutely all with no exceptions. Here are two examples:

תא שמע בהמה שיצאה מלאה ובאה ריקנית הבא אחריו בכור מספק ואמאי הלך אחר רוב בהמות ורוב בהמות ולד מעליא ילדן והאי פשוט הוא אמר רבינא משום דאיכא למימר רוב בהמות יולדות דבר הפוטר מבכורה ומעוטן יולדות דבר שאינו פוטר מבכורה וכל היולדות מטנפות וזו הואיל ולא טנפה אתרע לה רובא אי כל היולדות מטנפות הא מדלא מטנפה בכור מעליא הוא אלא אימא רוב יולדות מטנפות וזו הואיל ולא טנפה אתרע לה רובא (נדה כט).
ספק בן תשעה וכו' : אמר ליה רבא לרב נחמן לימא הלך אחר רוב נשים ורוב נשים ילדן אמר ליה נשי דידן לשבעה ילדן א"ל נשי דידכו הוו רובא דעלמא א"ל הכי קאמינא רוב נשים ילדן לתשעה ומיעוט לשבעה וכל היולדות לתשעה עוברא ניכר לשליש ימיה וזו הואיל ולא הוכר עוברא לשליש ימיה איתרע ליה רובא אי כל היולדות לתשעה עוברא ניכר לשליש ימיה הא מדלא הוכר לשליש ימיה עוברא ודאי בר שבעה לבתראה הוא אלא אימא רוב היולדות לתשעה עוברא ניכר לשליש ימיה והאי מדלא הוכר לשליש ימיה איתרע ליה רובא (יבמות לז).

With this in mind perhaps we can understand why they were so upset with ירמיה ר'.

The term that תוספות uses is כל מדות חכמים כן הוא.

This is all fine and dandy until you come to the following גמרא in עירובין:

אמר ר' יוחנן אין למידין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ וכו'. וכו'. (עירובין כז).

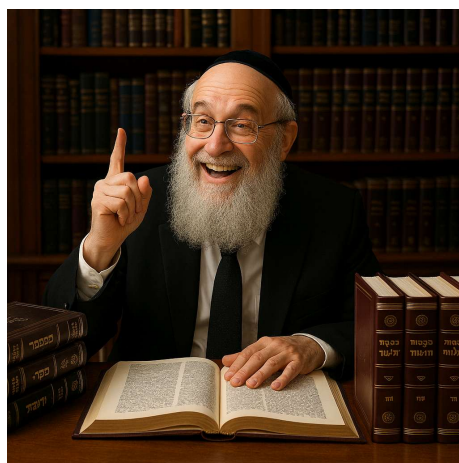
Perhaps we can see the answer in what רש"י says there in עירובין:

רש"י ד"ה אין למידין מן הכללות . כל היכא דתנן כלל וכו'. וכו'.

You see that רש"י uses the word דתנן which means that was taught in a משנה. So you see that ר' יוחנן's rule is only true in a משנה, but it is not meant to be applied in the words of the אמוראים.

The קיצור כללי התלמוד says this explicitly. The קיצור כללי התלמוד can be found in the back of certain volumes of מסכת ברכות (perhaps the והדר).

אין למידין מן הכללות היינו דוקא בדברי התנאים מפני שהיו שונים דרך קצרה אבל בדברי האמוראים הוא דוקא דדרך האמורא לפרש (כ"כ הגאון בתשובה) דאל"כ אין לדבר סוף ולא נסמך על גמרא ערוכה שבידינו שרובה כללות:

“Takkah, I think that is the פשט.”

Perhaps it is interesting to note that the קיצור כללי התלמוד says אין למידין מן הכללות is applicable to all words of תנאים (This would seemingly include כללות found in ברייתות) whereas רש"י in עירובין just says it is referring to words of the משנה, and you see that all of the examples given by the גמרא were from the משנה.

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

אביי & The Storm

אמר אביי פליג בברייתא

Hello, I'd like to have an argument. -Monty Python comedian

אמר אביי פליג בברייתא

Abaye wants to suggest that there actually is an argument.

ר' יהודה: (עירובין ב:)(סנהדרין נד.)

ר' שמעון: (מנחות י:)

Bill (Left) : “There’s no argument, are we agreed about that?”

John (Person on the right): “OF course there’s an argument. There’s no way we are in agreement here.”

I'd Like To Have An Argument

אמר ר' יוסף אמר ר' יהודה אמר שמואל הלכה כר' שמעון בן גמליאל אמר ליה אביי הלכה מכלל דפליגי א"ל מאי נפקא לך מינה אמר ליה גמרא גמור זמורתא תהא (שבת קו:)

Abaye thought it was implied in Rav Yosef's words that there is an argument. Rav Yosef said to him, “what is the difference if there is an argument or not. Just follow the law in accordance with Rabban Shimon Ben Gamliel.” Never-the-less Abaye felt that it is important to know that there is an argument, so that the גמרא shouldn't just be a song that the students memorize the lyrics to.

דף יומי DAF MOMS INSIGHTS

“Well I disagree”

Was אב״י A Big Fan Of The Music?

Perhaps I can bring two proofs that אב״י was not as big of a fan of the music.

1.

אמר ר' יוסף אמר ר' יהודה אמר שמואל הלכה כר' שמעון בן גמליאל אמר ליה אב״י הלכה מכלל דפליגי א"ל מאי נפקא לך מינה
אמר ליה גמרא גמור זמורתא תהא (שבת קו:)

דף יומי TOSAFOS ומוסר דאס

Abayey though it was implied in Rav Yosef's words that there is an argument. Rav Yosef said to him, "what is the difference if there is an argument or not. Just follow the law in accordance with Rabban Shimon Ben Gamliel." Never-the-less Abayey felt that it is important to know that there is an argument, so that the גמרא shouldn't just be a song that the students memorize the lyrics to.

2. ואמר ר' שפטיה אמר ר' יוחנן כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה עליו הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים וגו' מתקיף לה אביי משום דלא ידע לבסומי קלא משפטים לא יחיו בהם קרית ביה אלא כדרב משרשיא דאמר שני תלמידי חכמים היושבין בעיר אחת ואין נוהגין זה את זה בהלכה עליהם הכתוב אומר וגם אני נתתי להם חוקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם (מגילה לב.)

והיו עיניך רואות את מוריך (הוריות יב.)

רב Ever Saw אביי?

One might think that there seem to be some גמרא's that imply that רב saw אביי.

אמר ליה רבה בר רב חנן לאביי וכו'. אמר ליה בפירוש שמיע לי מיניה דרב וכו'. (זבחים קי.)
אמר אביי אמר רב וכו'. (שבת נז.)

Perhaps we can say that רב never saw רב based on the Tosafos in א מנחות לו עמוד א.

תוס' ד"ה אמר רבה רב הונא אסברה לי. רבה גרסינן ולא רבא דרבא לא ראה רב הונא מעולם דהא אמרינן בפרק בתרא דקדושין (דף עב:) דביום שמת רב יהודה נולד רבא ורב הונא שכב קודם רב יהודה כדמוכח במועד קטן (דף יז.) דכי נח נפשיה דרב יהודה קאמר התם גברא רבה כרב יהודה ליכא הכא ורב הונא היה גדול בחכמה ובמנין מכל תלמידי דרב כדמשמע בפרק בתרא דכתובות (דף קו.)

So if the logic is that ר' יהודה must have passed away before ר' הונא since when ר' יהודה died there was no one left as great as he was from the תלמידים of רב so certainly רב himself must have passed away before ר' הונא. Now based on the גמרא in קדושין that Tosafos quotes you can say that רב never saw רבא. This might be interesting since רב and רבא were both young children in the house of רבה at the same time.

בוצין בוצין מקטפיה ידיע (ברכות מח.)

Yet we are suggesting that perhaps רב saw אביי and רבא didn't. So אביי must have been slightly older than רבא.

By the way רבא passed away before רבא.

אמר ליה ידענא ביה בנחמני וכו'. (כתובות סה.)

אמר רבא ומי איכא דעביד עובדא בנפשיה כי האי וכו'. (יבמות סד.)

Alternatively you can say that all the גמרא's that imply that רב saw אביי are not literal, just like the גמרא that implies that רבא saw עקיבא ר' is surely not literal.

והא רבא הוא דאמר וכו'. בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.)

דף יומי דאטאס און דאס דאס

אמה With The הלכה Tells Us The אביי

You see that the size of an אמה is really very relative. I mean look at פרעה who was in the days of משה. He was an אמה tall, and yet his פרמשתק (i.e. his אמה) was an אמה long. רבינו

ואמר אביטול ספרא משמיה דרב פרעה שהיה בימי משה הוא אמה וזקנו אמה ופרמשתקו אמה וזרת לקיים מה שנאמר ושפל אנשים יקים עלה (מועד קטן יח.).

אמר רב יהודה אמר שמואל ניקב ונסתם כל שאילו נקרי ונקרע פסול ואי לאו כשר וכו'. וכו'. שלח ליה רבא בריה דרבה לרב יוסף ילמדינו רבינו היכי עבדינן א"ל מייתנין נהמא חמימא דשערי ומנחינן ליה אבי פוקרי ומקרי וחזינן ליה אמר אביי אטו כ"ע יעקב אבינו דכתיב ביה כחי וראשית אוני שלא ראה קרי מימיו אלא אמר אביי מעברין קמיה בגדי צבעונין אמר רבא אטו כ"ע ברזילי הגלעדי הוא אלא מחוורתא כדשנין מעיקרא. (יבמות עו.)

והיכא איתמר דאביי אהא דתנן היה אוכל בתרומה והרגיש שנזדעזעו איבריו אוחו באמתו ובולע את התרומה אוחו והתניא רבי אליעזר אומר כל האוחז באמתו ומשתין כאילו מביא

דף יומי Daf Yomi Insights

The Storm

לעולם

מבול

אמר אביי במטלית עבה (נדה יג.)

To Look Or Not To Look

רבי אחא ברבי יאשיה אומר כל הצופה בנשים סופו בא לידי עבירה וכל המסתכל בעקבה של אשה הויין לו בנים שאינן מהוגנין אמר רב יוסף ובאשתו נדה אמר רבי שמעון בן לקיש עקבה דקתני במקום הטנופת שהוא מכוון כנגד העקב. (גדרים כ.)
אמר רב ששת מפני מה מנה הכתוב תכשיטין שבחוץ עם תכשיטין שבפנים לומר לך כל המסתכל בעצבה קטנה שבאשה כאילו מסתכל במקום התורפה (שבת סד):
ת"ר מעשה באדם אחד שנשא אשה גידמת ולא היכיר בה עד יום מותה אמר רב בא וראה כמה צנוע אשה זו שלא הכיר בה בעלה אמר לו רבי חייא זו דרכה בכך אלא כמה צנוע אדם זה שלא הכיר באשתו (שבת נג):

Daf Yomi Kabbalah and Mysticism

Time and Space: שנה וכו (משך חכמה בראשית א,ה)

A **midget** fortune teller who escaped from prison could be referred to as a small medium at large.
It is right here in the middle that they learn the beginning from the end:

מאי טעמייהו דבית שמאי דילפינן תחילת הקדש מסוף הקדש (נזיר לא.)

If you can learn the beginning from the end in the middle of the מסכת, why can't you learn the end from the beginning in the beginning of the מסכת?

ואי בעית אימא היינו טעמא דרבי שמעון גמר סוף טומאה מתחלת טומאה מה תחלת טומאה ספק נגע ספק לא נגע ברשות הרבים טהור אף סוף טומאה ספק טבל ספק לא טבל ברשות הרבים טהור (נדה ג.)

If after reading the above you find yourself confused about if you are in the middle or in the beginning, let me tell you that you are at the end. However learning תורה never ends.

אין ... סוף (יומא ב.) (פסחים ט.)

The End

שלום